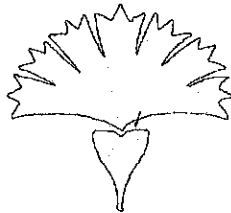

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

αρ. φύλλου 410

Μάιος 2006

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα www.aske.gr

ΝΕΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ» ΠΟΥ ΕΚΠΕΜΠΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Φαίνεται πια ξεκάθαρα ότι τα μεγαλοστελέχη των κυβερνητικών κομμάτων, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, έχουν πλήρως αποδεχθεί και συνηθίσει το διακοσμητικό ρόλο που τους έχουν προσδιορίσει τα κέντρα εξουσίας εντός και εκτός Ελλάδας (μεγαλοεπιχειρηματίες, ΜΜΕ, Ε.Ε., ΗΠΑ, ΝΑΤΟ κ.λ.π.). Ένα μέρος αυτού του ρόλου είναι να τροφοδοτούν με δήθεν εντυπωσιακά θέματα τα ΜΜΕ, για να έχουν την εδνοιά τους.

«Καραγκιόζηδες» στη Ν.Δ. κι όχι μόνο σ' αυτή

Έτσι ο υπουργός ναυτιλίας της ΝΔ, αυτός που έχει αφήσει τα νησιά του Αιγαίου χωρίς πλοία, ως μέσο πίεσης για την «απελευθέρωση», δηλ. την αύξηση των ναύλων από τους εφοπλιστές, χαρακτηρίζει όλο το πολιτικό σύστημα καραγκιόζηδες (τι σχέση έχει μ' αυτούς ο κοσμογάπητος χάρτινος ήρωας;), συμπεριλαμβάνοντας και τον εαυτό του, και δεν έχουν την ευθιξία ούτε ο ίδιος να παραιτηθεί, ούτε ο πρωθυπουργός να ζητήσει την παραίτησή του. Τα άλλα κόμματα έκαναν ότι δεν κατάλαβαν πως μιλούσε και γι' αυτούς. Τα ΜΜΕ απέκτησαν θέμα για κάμποσες (συνέχεια στη σελ. 3)

ΜΕ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΝΑ ΕΓΚΡΙΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Όταν πριν από λίγους μήνες ο Κ. Καραμανλής εξετόξευσε το πυροτέχνημα της τροποποίησης του Συντάγματος, θεωρήθηκε ότι αποσκοπούσε σε απλό εντυπωσιασμό και αποπροσανατολισμό. Όπως, όμως, δείχνει από τις εξελίξεις, η πρότασή του αποβλέπει και σε ουσιαστικούς, δυστυχώς, στόχους, που με τη συμφωνία ή την «ανοχή» του Γιωργάκη δεν προσιώνίζουν τίποτα το καλό. Το αντίθετο, μάλιστα.

Δε θα αναλύσουμε εδώ τις προτάσεις, τις διαφωνίες και τους απώτερους στόχους τους, κάτι που θα επιχειρούμε στα επόμενα φύλλα της «Ε», (συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΚΟΝΤΟΛΙΖΑ ΡΑΪΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ Υπαγόρευσε την εξωτερική μας πολιτική

Η υπ. Εξ. των ΗΠΑ στρίμωξε, τελικά, στα πλαίσια της περιοδείας της και μια ολιγόωρη επίσκεψη στην Ελλάδα. Ο σκοπός της επίσκεψής της είναι ένα ερώτημα. Να πιέσει για προσαρμογή της εξωτερικής μας πολιτικής στις επιθυμίες των ΗΠΑ δε χρειαζόταν, αφού η τοποθέτηση της Ντόρας Μητσοτάκη στο υπ. Εξ. συμβολίζει την απόλυτη υποτέλεια. Άλλωστε, σύμφωνα με το νέο δόγμα των Μπους-Τσένι για τη «συμμαχία των προθύμων», δε χρειάζεται οι ΗΠΑ να έχουν τη συγκατάθεση ολόκληρης της κυβέρνησης. Αρκεί να ελέγχουν τους κρίσιμους υπουργούς.

Ίσως ήθελε η Ράις να παραστήσει ότι κρατάει τις ισορροπίες, αφού θα επισκεπτόταν και την Άγκυρα. Ίσως ήθελε να προβάλλει και να ενισχύσει τη Ντόρα, η οποία (οικογενειακά) δεν αντλεί τη δύναμή της «από την αγάπη του λαού», αλλά από την επίδειξη των υψηλών προστατών της.

Ανεξαρτήτως των παραπάνω, το βέβαιο είναι ότι η Ράις είτε στις επαφές της με την κυβέρνηση είτε στις συνεντεύξεις της ζήτησε-απαίτησε ή υπενθύμισε τα εξής:

1) Ευθυγράμμιση με την πολιτική των ΗΠΑ στο ζήτημα του πυρηνικού προγράμματος του Ιράν (ψήφος στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, βάση Σούδας κλπ.).

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η 6^η «εσπερίδα βιβλιοθήκης» θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 24 Μαΐου, ώρα 7.30 μ.μ., με θέμα: **Ελληνική Παράδοση. Θα γίνουν ειδικές αναφορές στη μεσογειακή διατροφή και τα μεταλλαγμένα τρόφιμα.**

* * *

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να μην ξεχνούν τη συνδρομή τους για την ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ και για την οικονομική ενίσχυση του Α.Σ.Κ.Ε.

Η ΚΟΝΤΟΛΙΖΑ ΡΑΪΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**Υπαγόρευσε την εξωτερική μας πολιτική**

(συνέχεια από τη σελ. 1)

2) Ενίσχυση της ελληνικής στρατιωτικής δύναμης στο Αφγανιστάν και αποστολή άλλης στο Σουδάν.

3) Υποστήριξη της ανεξαρτητοποίησης του Κοσόβου και της απόσχισης του Μαυροβουνίου από τη Σερβία.

4) Εγκατάλειψη της ενεργειακής συνεργασίας Ελλάδας-Ρωσίας, με κίνδυνο ματαίωσης του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης.

5) Προώθηση ενός νέου σχεδίου Ανάν (με άλλο όνομα) για την Κύπρο, αφού εξουδετερωθεί ο πρόεδρος Παπαδόπουλος και αφού κάποια σημεία του («άρση της απομόνωσης της Βόρειας Κύπρου») εφαρμοστούν πριν οποιαδήποτε ετυμηγορία του λαού.

6) Υποστήριξη της «ευρωπαϊκής προοπτικής της Τουρκίας», δηλ. της ένταξης της Τουρκίας στην Ε.Ε. χωρίς καμιά υποχρέωση, δηλ. περαιτέρω ενίσχυση της άρχουσας κλίκας της Τουρκίας.

7) Ενίσχυση (συνεπώς αποθράσυνση) των μουσουλμάνων της Δυτικής Θράκης που καθοδηγούνται από το τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής και πρόκληση (αναπόφευκτα) βιαιών επεισοδίων, ώστε να καταργηθεί η συμφωνία της Λωζάνης και να μπει η Δ. Θράκη σε τροχιά Κύπρου. [Ο Γιωργάκης ήδη έσπευσε να αναγγείλει την υποψηφιότητα της κ. Καραχασάν].

8) Προώθηση συμφωνίας-πακέτου για το Αιγαίο, με την οποία η Ελλάδα να εγκαταλείπει κυριαρχικά της δικαιώματα (12 μίλια, βραχονησίδες, εξοπλισμός νησιών κλπ.). [Ήδη παραχωρήσαμε δικαιώματα στην Τουρκία για «έρευνα και διάσωση», όπως είχε γράψει η «Ενημέρωση»].

Όλα τα παραπάνω, αν υλοποιηθούν, πλήττουν καιρία τα ελληνικά συμφέροντα και αυξάνουν τους κινδύνους αποσταθεροποίησης. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. και η αξιωματική αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ δε βρήκαν ούτε μία κουβέντα να αντιτάξουν στην κ. Ράις, ιδίως η νέα υπ. Εξ. «μας» στα όσα η Αμερικάνα ομόλογός της εξεστόμισε ενώπιόν της περί «Βόρειας» Κύπρου! Ευτυχώς, η πάγια προσπάθεια των ΗΠΑ και των Δυτικοευρωπαίων συμμάχων τους να μετατρέψουν την Ελλάδα σε δορυφόρο της Τουρκίας αποτυγχάνει συνεχώς, παρά τις ... φιλότιμες προσπάθειες της χούντας, του Μητσοτάκη, του Γιωργάκη και των ομοίων τους, γιατί βρίσκεται αντίθετο το σύνολο του ελληνικού λαού, ακόμη και δυνάμεων που βρίσκονται μέσα στο σύστημα της εξουσίας. Ας μην εφησυχάζουμε, όμως!

ΜΕ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΝΑ ΕΓΚΡΙΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ούτε και τις δικές μας προτάσεις για τα επιμέρους άρθρα του υπό αναθεώρηση Συντάγματος. Εδώ θα κάνουμε κάποιες επισημάνσεις και μια μόνο, θεωρητικά αυτονόητη, πρόταση.

Το Σύνταγμα, ως ο θεμελιώδης νόμος κάθε πολιτείας, με το μέγιστο δυνατό κύρος, πρέπει να τροποποιείται σε εξαιρετικές περιπτώσεις, με μεγάλη φειδώ και προσοχή, με τη μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση, κάτι που εξασφαλίζεται, όταν υπάρχει πραγματική ανάγκη κι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες γι' αυτό.

Καμιά απ' αυτές τις προϋποθέσεις δεν πληρούνται σήμερα, πέρα από το ότι η Ε.Ε., δια του ευρωσυντάγματος, επιβάλλει, ουσιαστικά, την αυτοκατάργησή του ...

Η προβλεπόμενη διαδικασία είναι ότι μετά την παρέλευση 5ετίας από την τελευταία αναθεώρηση μπορεί να γίνει πρόταση νέας αναθεώρησης μη βασικών άρθρων αυτού (αυτά «μπορούν», επομένως, να αναθεωρηθούν μόνο με επανάσταση και πλήρη κατάλυση της πολιτειακής τάξης!). Τα υπό αναθεώρηση άρθρα πρέπει να τύχουν της αποδοχής της Βουλής με 180 ψήφους, οπότε στην επόμενη, αναθεωρητική, Βουλή θα απαιτούνται μόνο 151 ψήφοι για την έγκριση της νέας μορφής τους ή 151 μόνο στην πρώτη Βουλή και 180, υποχρεωτικά, στη δεύτερη Βουλή.

Πουθενά, για προφανείς αντιδημοκρατικούς λόγους, δεν προβλέπεται συζήτηση (κι έτσι αποκάλυψη) του τι προτείνει κάθε κόμμα για τα «νέα» άρθρα, ώστε να γνωρίζει ο ψηφοφόρος πριν από τις εκλογές σε τι δεσμεύονται τα κόμματα και οι επιμέρους βουλευτές, με αποτέλεσμα στην επόμενη να «κάνουν» ό,τι θέλουν και να ισχυρίζονται μάλιστα ότι έχουν την εκ των προτέρων έγκριση του λαού, δίκην «λευκής επιταγής»!

Ο μόνος, λοιπόν, λόγος που θα μπορούσε να δικαιολογήσει λογικά την απόπειρα αυτής της αναθεώρησης θα ήταν να θεσπιστεί, με πλήρη δέσμευση των επίδοξων βουλευτών της νέας, αναθεωρητικής, Βουλής ο όρος ότι, για να ισχύει η όποια νέα μορφή των υπό αναθεώρηση άρθρων, θα απαιτείται η αποδοχή τους (και μάλιστα όχι συνολικά, αλλά για κάθε άρθρο χωριστά και ονομαστικά) με δημοψήφισμα, αμέσως μετά την «έγκρισή» τους (προέγκριση, έστω) από την Αναθεωρητική Βουλή.

Ο,τιδήποτε άλλο θα είναι εκ του πονηρού και, κατά τεκμήριο, δυστυχώς αμάχητο, αντιδημοκρατικό.

ΝΕΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΗΣ «ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ» ΠΟΥ ΕΚΠΕΜΠΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

μέρες, προβάλλοντας μάλιστα και τη «γενναιότητα» του υπουργού.

Επιδιώκουν να μας κάνουν να «συνηθίσουμε» αυτό το σύστημα, να γίνουμε συνένοχοί τους. Να αποδεχόμαστε να αλωνίζουν τη χώρα ξένοι πράκτορες, να κάνουν απαγωγές και ανακρίσεις, να κάνουν υποκλοπές επικοινωνιών, να αποδεχόμαστε ό,τι μας επιβάλλει η Ε.Ε. (νταβατζήδες, κλείσιμο της Ολυμπιακής, εκθεμελίωση του ασφαλιστικού, προϊούσα φτώχεια κ.λ.π.), να αποδεχόμαστε τις εντολές των ΗΠΑ, να φοβόμαστε τις τουρκικές απειλές. Να γίνουμε απαθείς και αβλαβείς.

Ενώ την κυβέρνηση απασχολούσαν όλ' αυτά, τα όνειρά της να της αναθέσουν οι προστάτες της σημαίνοντα ρόλο στην περιοχή, με κέντρο τη Θεσσαλονίκη, διαψεύστηκαν ουκträ στη Διαβαλκανική.

«Ψώνια και αριβίστικη τσογλαναρία» στο ΠΑΣΟΚ

Από την άλλη στο ΠΑΣΟΚ, ένα συνονθύλευμα στελεχών με διαφορετικές εξαρτήσεις, βρίσκονται σε σύγχυση. Οι «εκσυγχρονιστές» θεωρούν ότι, για να επανέλθουν στην κυβέρνηση, πρέπει να υποστηρίξουν ανοικτά ό,τι θέλουν τα κέντρα εξουσίας εντός και εκτός Ελλάδας, ώστε να έχουν την προβολή τους από τα ελεγχόμενα απ' αυτά ΜΜΕ. Είναι οι πιο δεξιοί νεοφιλελεύθεροι, ιδίως στα θέματα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Οι υπόλοιποι, περιθωριοποιημένοι «παραδοσιακοί», φιλόδοξοι και μωροφιλόδοξοι, «λαϊκιστές», αρχηγίσκοι, ο Πάγκαλος («ψώνια» για το Βενιζέλο και «αριβίστικη τσογλαναρία» για τα νέα κομματικά στελέχη), «τουφεκάνε κουτουρού», χωρίς να απέχουν των εξαρτήσεων των εκσυγχρονιστών, απλώς θέλουν να διατηρούν τα προσχήματα με «αριστερολαϊκή» φρασεολογία, ώστε να κυνηγήσουν έτσι τις ψήφους. Οι καινούργιοι του Γιωργάκη είναι κατ' εικόνα και ομοίωσή του; αμερικανάκια.

Ο απομονωτισμός του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ ακολουθεί με συνέπεια τον αυτοαπομονωτισμό του, δηλ. χωριστά παντού, σε διαδηλώσεις, συγκεντρώσεις ή άλλες εκδηλώσεις, που λόγω της φύσης τους, π.χ. για τον πόλεμο στο Ιράκ, θα μπορούσαν να συγκεντρώνουν πολύ κόσμο. Ενδιαφέρεται μόνο για το κομματικό συμφέρον και όχι για την επίλυση των προβλημάτων της χώρας και δεν κατανοούν ότι έτσι δεν εξυπηρετούν, τελικά, ούτε το κόμμα τους. Παρά τις γενικά σωστές διαπιστώσεις του, κατατρήχεται ακόμη από το σύνδρομο της

Γιάλας, δηλ. την επίτευξη και διατήρηση του 10%. Παρόλο που καταδικάζει την κυβερνητική πολιτική, φαίνεται ότι θα επαναλάβει τις συμφωνίες με τη ΝΔ για «μυστική» αλληλο-υποστήριξη στις δημοτικές, δηλ. στους δήμους που διεκδικεί το ΚΚΕ (Καισαριανή, Νίκαια) η ΝΔ να κατεβάσει υποψήφιους με μικρή απήχηση, με αντάλλαγμα τη διακριτική υποστήριξη του ΚΚΕ στους υποψήφιους της ΝΔ στο β' γύρο.

Ο ΣΥΝ και το Ευρωπαϊκό Φόρουμ

Ο ΣΥΝ φιλοξένησε το «πολύχρωμο» Ευρωπαϊκό Φόρουμ στην Αθήνα, η «φιλοσοφία» του οποίου συνοψίζεται στη ρήση του Ν. Κωνσταντόπουλου: «αντί να σκεφτόμαστε πώς θα απαλλαγούμε από την πίεση των Βρυξελλών, πρέπει να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε πώς θ' αλλάξουμε τις Βρυξέλες» (οι οποίες, όπως όλοι βλέπουμε, μπορούν και αλλάζουν μόνο προς το χειρότερο). Το Φόρουμ, μια βολική αντιπολίτευση για το κεφάλαιο και την ελεγχόμενη απ' αυτό Ε.Ε., περιλαμβάνει μια πανσπερμία οργανώσεων, που αρκετές ενισχύονται ποικιλοτρόπως από μερίδες του κεφαλαίου, για να εξισοροπούνται οι καπιταλιστικές αντιθέσεις. Ο περισσότερος, πάντως, κόσμος που παίρνει μέρος στις εκδηλώσεις του, προσδοκώντας μάταια μέσω αυτού ένα καλύτερο μέλλον, είναι ανυποψίαστος.

Οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας

Η Ε.Ε., μετά το φιάσκο του ευρωσυντάγματος, επιχειρεί να περάσει τμήματά του σε κάθε χώρα, όπως πρόσφατα στη Γαλλία με το συμβόλαιο πρώτης απασχόλησης για τους νέους.

Τα ίδια επιχειρούν κι εδώ. Θέλουν ν' αυξήσουν τα θηριώδη κέρδη τους, παρά το γεγονός ότι οι Έλληνες δουλεύουν περισσότερο απ' όλους, πλην των Νοτιοκορεατών.

Οι προστατευόμενοι της Ε.Ε. τραπεζίτες θέλουν να καταργήσουν τις συλλογικές συμβάσεις. Ο ΣΕΒ ήθελε αυξήσεις στις κατώτατες αμοιβές με πληθωρισμό Ε.Ε., δηλ. ούτε 2%, και, τελικά, με συναίνεση και προτροπή ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, η ΓΣΕΕ συμφώνησε για την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) στην ουσία σε 3,9 % το χρόνο για την περίοδο 2006-2007, που για λόγους εντυπώσεων το παρουσίασαν 11,3% για τα 2 χρόνια, δηλ. την 1/1/2006 2,9%, την 1/9/2006 2,9% και την 1/5/2007 (περίοδος ύποπτη για εκλογές) 5,1%. Για τους εργαζόμενους μικρή σημασία έχει η ΕΓΣΣΕ, αφού δεν υπάρχει κανένας κρατικός έλεγχος στους εργοδότες αν καταβάλλονται οι νόμιμες αμοιβές και οι ασφαλιστικές εισφορές, αν τηρούνται τα ωράρια εργασίας και οι συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας.

ΟΙ ΜΟΥΣΟΥΑΜΑΝΟΙ ΤΗΣ Δ. ΘΡΑΚΗΣ Ή Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ κ. ΚΑΡΑ ΧΑΣΑΝ

«Αιφνιδίασε», κατά τα ΜΜΕ, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ με την επιλογή της Πομάκας και μουσουλμάνας κ. Καρά Χασάν ως υποψήφιας για την υπερνομαρχία Καβάλας - Δράμας - Ξάνθης. Η απόφαση αυτή είναι τυπικά νόμιμη, αλλά πολιτικά απαράδεκτη, αν ληφθούν υπόψη το ιστορικό πλαίσιο, οι επικρατούσες στη Θράκη συνθήκες, η πολιτική της Τουρκίας στη Θράκη, η αμερικάνικη πολιτική και το ότι η κ. Καρά Χασάν (όπως τυχαίως) ανήκει στο ελεγχόμενο από τον Τζορτζ Σόρος ελληνικό παρατηρητήριο του Ελσίνκι (ναι, την ΜΚΟ του γνωστού κ. Δημητρά). Τις επιφυλάξεις ενισχύει το γεγονός ότι ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έχει αποδείξει ότι είναι απόλυτα πειθήνιος στις αμερικανικές προτροπές.

Οι ΗΠΑ είναι γνωστό ότι στηρίζουν την Τουρκία, κάτι που επιβεβαίωσε πρόσφατα η κ. Κοντολίτζα κατά την επίσκεψή της στην Ελλάδα. Έκανε δηλ. σαφές ότι η Ελλάδα μαζί με την Κύπρο οφείλουν να στηρίζουν την Τουρκία, παρά τις απειλές και τις απαιτήσεις εις βάρος μας. Η Τουρκία αυτή την περίοδο ασκεί για διάφορους λόγους (ένταξη στην ΕΕ, πίεση προς ΗΠΑ για Κουρδικό κ.λ.π.) ακόμη πιο επιθετική πολιτική απέναντί μας, γνωρίζοντας ότι οι πολιτικές μας ηγεσίες δεν πρόκειται ν' αντιδράσουν. Στο πλαίσιο αυτό η επιλογή του Γιωργάκη και η διαφαινόμενη εξέλιξη, δηλ. της εκλογικής αποτυχίας της κ. Καρά Χασάν, μπορεί να προκαλέσει τριβές μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων, να συσπειρώσει τους μουσουλμάνους, να δώσει αφορμές στο τουρκικό κράτος, που επιζητά ένα είδος συνδιοίκησης στη Θράκη, μέσω του προξενείου του και με τη βοήθεια των ποικιλώνυμων ΜΚΟ που δρουν εκεί, δηλ. την αποσταθεροποίηση, που επιδιώκουν οι ΗΠΑ

Ο ρόλος των ΗΠΑ

Οι ΗΠΑ, από την εποχή του διαβόητου αμερικανού πρεβευτή Πιουριφόν, επέβαλαν την καθιέρωση επιτηρούμενων από το στρατό ζωνών στα βόρεια σύνορά μας, στη Μακεδονία (σλαβόφωνοι) και στη Θράκη (μουσουλμάνοι τουρκογενείς, Πομάκοι και Αθίγγανοι), με το πρόσχημα του κομμουνιστικού κινδύνου. Αφαίρεσαν τις περιοχές αυτές από τον έλεγχο των κυβερνήσεων και τις παρέδωσαν τότε στον ΙΔΕΑ και στους μετέπειτα χουντικούς.

Είναι γνωστή πλέον η απομόνωση των μειονοτικών στη Θράκη μέχρι τις αρχές του

1990. Δεν είχαν στοιχειώδη δικαιώματα, π.χ. δεν μπορούσαν ν' αποκτήσουν περιουσιακά στοιχεία, δεν τους χορηγούσαν άδειες οικοδομής για σπίτια και τζαμιά, άδειες οδήγησης, κυνηγιού, δεν τους επέτρεπαν χωρίς άδεια να μετακινούνται από και προς την επιτηρούμενη ζώνη και από όσους πήγαιναν στην Τουρκία αφαιρούσαν την ελληνική ιθαγένεια. Με τον τρόπο αυτό οδήγησαν τους μουσουλμάνους στην αγκαλιά της Τουρκίας. Ειδικά τους Πομάκους, που ζούν στις ορεινές περιοχές της Θράκης (σε τμήματα της Ελλάδας, της Βουλγαρίας και της Τουρκίας) και κατάγονται από το αρχαίο θρακικό φύλο των Αγριάνων, για να μην τους προσεταιρισθεί τότε η κομμουνιστική Βουλγαρία, τους «εκχώρησαν» στην Τουρκία, που μετά το 1960 τους συμπεριέλαβε μαζί με τους Αθίγγανους στην «τουρκική μειονότητα». Είναι χαρακτηριστικό ότι η χούντα αποδέχθηκε να αποκαλείται η μουσουλμανική μειονότητα (επίσημος όρος της Συνθήκης της Λωζάνης) «τουρκική μειονότητα», όπως επιθυμούσαν ΗΠΑ.

Πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι οι διακρίσεις σε βάρος της μουσουλμανικής μειονότητας της Δ. Θράκης δεν μπορούν να συγκριθούν με τις διώξεις που υπέστη και υφίσταται το ελληνικό στοιχείο από το τουρκικό κράτος. Όταν υπεγράφη η Συνθήκη της Λωζάνης το 1923, που προέβλεπε την προστασία των μειονοτήτων, υπήρχαν στην Ελλάδα 100.000 μουσουλμάνοι και στην Τουρκία (Πόλη, Ίμβρος, Τένεδος) 200.000 Έλληνες. Σήμερα η μουσουλμανική μειονότητα στη Δ. Θράκη αριθμεί περίπου 120.000 ψυχές, ενώ στην Τουρκία, λόγω των διώξεων, απέμειναν μόνο 2.500 Έλληνες.

Ο ρόλος του τουρκικού προξενείου

Είναι γνωστό ότι στο τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής η Τουρκία τοποθετεί διπλωμάτες πρώτης γραμμής και υποθέτουμε ότι το ίδιο συμβαίνει και με τα στελέχη των μυστικών υπηρεσιών με διπλωματική κάλυψη. Η τακτική του τουρκικού προξενείου είναι να απειλεί με σοβαρές συνέπειες τους μουσουλμάνους Πομάκους και Αθίγγανους που δε δέχονται να δηλώνουν Τούρκοι. Έτσι η Τουρκία πέτυχε όλοι σχεδόν οι μουσουλμάνοι να δηλώνουν Τούρκοι και να ακολουθούν την ανθελληνική πολιτική του προξενείου. Το ελληνικό κράτος απουσιάζει από την περιοχή αυτή της Ελλάδας.

Στα προαναφερόμενα πλαίσια δεν πρέπει να υπάρχουν πολλές αμφιβολίες για το ρόλο της κ. Καρά Χασάν, ασχέτως εκλογικού αποτελέσματος. Στο θέμα θα επανέλθουμε.

Περιοδεία Τσένι και Ρωσική αντίδραση

Αρχές Μάη στο Βίλνιους, την πρωτεύουσα της Λιθουανίας, ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ Ντικ Τσένι εξαπέλυσε σκληρή κριτική για την πολιτική που ακολουθεί η Μόσχα στα θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ενεργειακών αποθεμάτων. Φυσικά, η Ουάσινγκτον δεν ενδιαφέρεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, το έχει αποδείξει άλλωστε πολλές φορές. Απλά ξεκίνησε ένα νέο ψυχρό πόλεμο προς την αντίθεση ρωσική ηγεσία, που, βασιζόμενη στο ανεκτίμητο για την εποχή πλεονέκτημα του ρωσικού ενεργειακού πλούτου, αρνείται να δεχθεί υποδείξεις για το Ιράν, την Παλαιστίνη και άλλα θέματα. Εξ άλλου, η αμερικανορωσική σύγκρουση κλιμακώνεται, εξ αιτίας της κούρσας για τον έλεγχο των πρώην Σοβιετικών Δημοκρατιών.

Στη σύνοδο του Βίλνιους συμμετείχαν οι χώρες της Βαλτικής, η Ουκρανία, η Γεωργία και η Μολδαβία, που πρωταγωνιστούν στην αμερικάνικη εκστρατεία στροφής των σοβιετικών δορυφόρων προς τη Δύση.

Επίσης, η Κυβέρνηση του Καζακστάν ενδιαφέρεται για την κατασκευή αγωγού, που, παρακάμπτοντας τη Ρωσία, θα καταλήγει στην Ευρώπη μέσω Αζερμπαϊτζάν, Γεωργίας και Τουρκίας. Ο Τσένι πέρασε και από την πρωτεύουσα του Καζακστάν, προφανώς για να ενισχύσει και να καθοδηγήσει την όλη υπόθεση.

Σύσσωμος ο ρωσικός τύπος αντέδρασε με πρωτόγνωρους χαρακτηρισμούς στις αμερικανικές επεμβάσεις και μεθοδεύσεις μέσω Τσένι, του οποίου η ομιλία στη Λιθουανική πρωτεύουσα, παραλληλίστηκε με την ομιλία του Τσόρτσιλ στο Μισούρι το 1946, όταν ανακοίνωσε ότι «ένα Σιδηρούν Παραπέτασμα διχάζει την Ανατολική Ευρώπη από τον υπόλοιπο κόσμο» και ξεκίνησε τον Ψυχρό Πόλεμο. Όλοι οι Ρώσοι δημοσιογράφοι χαρακτήρισαν την ομιλία Τσένι εχθρική ενέργεια.

ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Διάφοροι επιτήδριοι παλεύουν να μας πείσουν ότι ο ασυγκράτητος καπιταλισμός είναι μόνδρομος και έννοιος, όπως δείκτες ανάπτυξης (ποιας;) ή διαρθρωτικές αλλαγές, είναι απαραίτητες και μη αμφισβητήσιμες στην καθημερινή μας ζωή.

Οι νέοι και ο λαός της Γαλλίας έδωσαν άλλη μια καλή απάντηση (μετά το δημοψήφισμα για το ευρωσύνταγμα), καθώς αμφισβήτησαν καθολικά και ενεργά το «**συμβόλαιο πρώτης εργασίας**», που έδινε το δικαίωμα στον εργοδότη να απολύει μετά διετία χωρίς αιτιολογία και χωρίς αποζημίωση. Ένα συμβόλαιο, στο πνεύμα των κατευθύνσεων της Ε.Ε., που δήθεν προσπαθεί να μειώσει τα ποσοστά της ανεργίας (που το οικονομικό της μοντέλο δημιουργεί), ενώ μοναδικός στόχος της είναι η αύξηση των κερδών των ανεξέλεγκτων (πια) εταιριών.

Η Σύνοδος του NATO στη Σόφια

Στο τέλος Απριλίου έγινε η σύνοδος του NATO στη Σόφια. Κυριάρχησε το θέμα του Ιράν, αλλά συζητήθηκαν πολλά κρίσιμα για την Ελλάδα θέματα, με σημαντικότερο την κατάσταση και τις προοπτικές στο **Κόσοβο**. Το NATO επιβεβαίωσε τη διάθεσή του να παραμείνει εκεί, ελέγχοντας την περιοχή, ακόμα και μετά τη «λύση», που την τοποθετούν μέσα στο 2006 ή το αργότερο αρχές του 2007. Η συνέχιση της νατοϊκής παρουσίας έχει μεγάλη σημασία για την Ελλάδα, αφ' ενός γιατί η Ελλάδα δυστυχώς συμμετέχει με στρατιωτική δύναμη στη νατοϊκή αποστολή, αντίθετα με τις επιλογές και τα συναισθήματα του ελληνικού λαού, αφ' ετέρου γιατί παγιώνεται η αλβανική επιρροή στην περιοχή κάτω από την ομπρέλα προστασίας του NATO.

Για τη **Σερβία** και το **Μαυροβούνιο** αποφασίστηκε να αυξηθούν οι πιέσεις για την παράδοση των Κάρατζιτς και Μλάντιτς, ώστε να υποταχτούν, για να γίνουν δεκτές στο NATO.

Στη Σόφια επιβεβαιώθηκε επισήμως το ενδιαφέρον του NATO για τη **Μέση Ανατολή** και δρομολογήθηκε το επόμενο βήμα του «Μεσογειακού διαλόγου», που θα γίνει στη Ρίγα τον Νοέμβριο και ανακοινώθηκε η κοινή ναυτική άσκηση επτά κρατών με επίκεντρο τη **Γαύδο** και συμμετοχή αραβικών κρατών και του Ισραήλ! Πολύ φοβόμαστε ότι με την ευκαιρία της άσκησης η Τουρκία θα επαναφέρει τη θέση της ότι η Γαύδος ανήκει στις γκρίζες ζώνες, κάτι που θα αφήσουν ανοιχτό οι «σύμμαχοι»!

Για το **Αφγανιστάν** αποφασίστηκε η αναβάθμιση της νατοϊκής επιχείρησης στο «επίπεδο 3», που συνεπάγεται την ενοποίησή της με την εκτός νατοϊκού πλαισίου επιχείρηση στην Κανταχάρ και την επέκταση της νατοϊκής παρουσίας σ' όλη τη χώρα. Φυσικά αυτό σημαίνει ότι θα χρειαστούν 9.000 στρατιώτες επιπλέον και τίθεται ζήτημα αύξησης της ελληνικής παρουσίας, με μεγάλο κόστος για την Ελλάδα σε χρήμα αλλά και έμψυχο υλικό που δεν περισσεύει!

Επίσης, στα πλαίσια της «παγκοσμιοποίησης» του NATO, έγιναν συζητήσεις για συνεργασία με χώρες, όπως η Ιαπωνία, η Αυστραλία, η Νότια Κορέα κλπ, και αποφασίστηκε η πρώτη εμφάνιση της Δύναμης Ταχείας Αντίδρασης της συμμαχίας με μεγάλη στρατιωτική άσκηση στο Πράσινο Ακρωτήριο!

Έντονη η δραστηριότητα στη Σόφια. Μόνο που μας ζητάνε συνεχώς να δίνουμε για τα δικά τους συμφέροντα και μάλιστα αντίθετα στα δικά μας.

Αποδείχτηκε για άλλη μια φορά ότι το τι θα περάσει κι αν θα περάσει εξαρτάται από την αντίδραση ή την απάθεια που θα συναντήσει. Οι λαοί έχουν τη δύναμη να καθορίζουν το μέλλον τους. Οι τριγμοί στα θεμέλια του πολυδιαφημιζόμενου «ευρωπαϊκού οικοδομήματος» γίνονται περισσότερο και ισχυρότεροι.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η εργατική Πρωτομαγιά, που γιορτάζουν οι εργαζόμενοι με συγκεντρώσεις, διαδηλώνοντας τα αιτήματά τους, ορίστηκε από το Σοσιαλιστικό Συνέδριο του Παρισιού το 1889 ως ημέρα εργατικής γιορτής, σ' ανάμνηση της μεγάλης εργατικής απεργίας, που κηρύχτηκε την 1^η Μάη 1886 στο Σικάγο των ΗΠΑ, για να καθιερωθεί η **οκτάωρη εργασία**, με σύνθημα: «οκτώ ώρες δουλειά, οκτώ ώρες ύπνο, οκτώ ώρες ψυχαγωγία, ανάπαυση και μόρφωση». Οι απεργοί χτυπήθηκαν από το στρατό και την αστυνομία, με αποτέλεσμα να υπάρξουν πολλοί νεκροί και τραυματίες. Από τότε το κόκκινο χρώμα είναι το χρώμα της σημαίας της εργατικής τάξης και συμβολίζει το αίμα που χύθηκε εκείνη την ημέρα.

Αυτό, που κατακτήθηκε τότε με αίμα, σήμερα αμφισβητείται από τους μέντορες της παγκοσμιοποίησης. Οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να δουλεύουν όσες ώρες οι εργοδότες επιθυμούν και πολλές φορές χωρίς να πληρώνονται υπερωρίες. Ο σκληρός καπιταλισμός αποσκοπεί μόνο στα υπερκέρδη των εταιριών και με πρόσχημα τον «ανταγωνισμό» προσπαθεί να καταργήσει όλες τις εργατικές κατακτήσεις. Είναι υποχρέωσή μας να αντιδράσουμε, όχι μόνο για να εξασφαλίσουμε καλύτερες συνθήκες ζωής για μας και τα παιδιά μας, αλλά και για να μη χειροτερέψουν αυτές που ήδη υπάρχουν.

Οι εργολάβοι του ανθελληνισμού

Τον Ανδρέα Πολιτάκη, «οραματιστή» της «ελληνοτουρκικής προσέγγισης», δηλ. της μετατροπής της Ελλάδας σε δορυφόρο της Τουρκίας, τίμησαν τα γνωστά «άνθη» της δημόσιας ζωής: Κ. Μητσοτάκης, Λ. Κύρκος, Κ. Ζέππος (ο πρέσβης-πόιου;), Σ. Φυντανίδης (ο κολοσσός της δημοσιογραφίας-κατά δήλωσιν της συζύγου του, που περιφρονεί το «λαουτζίκο» της Ελλάδας κλπ.).

Οι αργυρώνητες πένες αδημονούν

Υπάρχουν αξιόπιστα σημάδια, που οδηγούν σε συμπέρασμα επίθεσης ή όχι του Μπους και της λοιπής συμμορίας κατά του Ιράν. Είναι οι δημοσιογράφοι-παπαγάλοι, που επαγγέλλονται την προετοιμασία της κοινής γνώμης για εξωραϊσμό των γκανγκστερικών «ειρηνικών, δημοκρατικών, εκπολιτιστικών» επιδρομών.

Εδώ και δύο μήνες σε διάφορα έντυπα άρχισαν τις προειδοποιητικές βολές, τώρα όμως βρίσκονται σε στάση αδημονούσας προσμονής, μια που τα αφεντικά τους διστάζουν.

Στο αναμεταξύ θα τους προτείναμε να γράψουν για τα εκατομμύρια Πορτογάλων κλπ., που συρρέουν να τιμήσουν την 89^η επέτειο της

εμφάνισης της Παναγίας σε 3 παιδιά στη Φατίμα!!! Κι ακόμη, κατά συνειρμό, ας γράψουν για τους χιλιάδες βιασμούς παιδιών στις «πολιτισμένες» χώρες της Β. Ευρώπης, όπου μια αμερικάνικη επιδρομή, εκπολιτιστικού στόχου, βεβαίως, θα ήταν πολύ καλή ιδέα. Υπάρχουν κι εκεί πετρέλαια.

Η «Εθνική» Τράπεζα

Απίστευτα πράγματα γίνονται στην Εθνική Τράπεζα του κ. Αράπογλου. **Ξεπούλησε μισοτιμής τις κερδοφόρες θυγατρικές της** στις ΗΠΑ, τον Καναδά και τη Ν. Αφρική, στις οποίες εμπιστευόταν η ελληνική ομογένεια τις αποταμιεύσεις της (άρα αποτελούσαν και μοχλό πίεσης προς τις κυβερνήσεις των χωρών αυτών) και αγόρασε την τουρκική **Finansbank**, έναντι του τεράστιου ποσού των 3 δισ. ευρώ (που θα φτάσουν τα 4,5), όταν 3 δισ. είναι τα ίδια κεφάλαια της τράπεζας!

Με την αγορά αυτή η Εθνική θα αναγκαστεί να αυξήσει τα κεφάλαιά της και οι ξένοι μέτοχοι θα ξεπεράσουν το 50%, δηλ. η τράπεζα ιδιωτικοποιείται και περνάει στα χέρια ξένων. Πολλοί μιλούν για τον ύποπτο ρόλο που παίζει η Citibank στην όλη υπόθεση.

Με αυτό το ποσό θα μπορούσε η Εθνική να αγοράσει την **Εμπορική** (που πωλείται σε ξένους). Το ποσό αγοράς κρίνεται υπερβολικό για τη συγκεκριμένη τράπεζα. Υπάρχουν, όμως, και πολιτικά ζητήματα. Γιατί έγινε αυτή η επένδυση σε μια χώρα με τόσο ασταθή οικονομία; Δεν αποκτά η Τουρκία ένα επιπλέον μέσο εκβιασμού της Ελλάδας, αφού σε μια πιθανή κρίση οι Τούρκοι θα απειλούν ότι θα σηκώσουν τις καταθέσεις τους; Και, τελικά, πώς μπορεί η Ελλάδα να ισχυρίζεται πειστικά ότι απειλείται από την Τουρκία με τέτοια επένδυση;

Τα κατορθώματα της Εθνικής δε σταματούν εδώ. Μαζί με την **ΙΝΤΡΑΚΟΜ** του κ. Κόκκαλη ήταν μεγάλοι χορηγοί συνεδρίου, που έγινε στα **Σκόπια**, στα διαφημιστικά φυλλάδια του οποίου το γειτονικό κράτος αποκαλούνταν «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Ούτε η τράπεζα ούτε η εταιρία θεώρησαν υποχρέωσή τους όχι να αποσύρουν τη χορηγία, αλλά ούτε καν να διαμαρτυρηθούν.

Οι ελληνικές επιχειρήσεις

Όπως αναφέρει το «Παρόν» της 7/5/06, οι ελληνικές επιχειρήσεις που σήμερα μπορούν και στέκονται στο διεθνή ανταγωνισμό είναι μόλις 60-80. Όμως, παλούνται συνεχώς σε ξένους, με ρυθμό 10-15 κάθε χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι σε λίγα χρόνια δε θα υπάρχει ούτε μία ελληνική επιχείρηση τέτοιας κλίμακας.

ΤΟ ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΙΡΑΝ

Με απίστευτο θράσος οι ΗΠΑ και η Ε.Ε. απαιτούν από το Ιράν να διακόψει το πυρηνικό του πρόγραμμα, ώστε το Ισραήλ (το προκεχωρημένο τους φυλάκιο) να παραμείνει η μοναδική πυρηνική δύναμη στη Μ. Ανατολή, να κατέχει τη γη των Παλαιστινίων και να τρομοκρατεί όλα τα γειτονικά κράτη.

Η ιστορία του προγράμματος

Το μέγεθος της υποκρισίας τους φαίνεται από το γεγονός ότι το πρόγραμμα ξεκίνησε το 1974 με τη βοήθεια των Αμερικανών και άλλων Δυτικών (Γάλλων, Γερμανών, Βέλγων, Ισπανών, Σουηδών), όταν στο Ιράν κυβερνούσε ο δικτάτορας Ρεζά Παχλεβί. [Δηλαδή, το Ιράν δικαιούται να έχει πυρηνικά, μόνον όταν έχει αμερικανόδουλο καθεστώς!] Το πρόγραμμα διακόπηκε με την επανάσταση το 1974 και ξανάρχισε το 1995 με ρωσική τεχνολογία (αφού οι δυτικοί αρνήθηκαν συνέχιση της συνεργασίας). Το Ιράν ισχυρίζεται ότι αποσκοπεί σε ειρηνικούς σκοπούς, αλλά ουδείς έχει αμφιβολία ότι αποσκοπεί στην κατασκευή πυρηνικών όπλων.

Έχει δικαίωμα το Ιράν;

Το ΑΣΚΕ, όπως όλοι οι λογικοί άνθρωποι, πιστεύει ότι πρέπει να καταστραφούν όλα τα πυρηνικά όπλα που υπάρχουν στη γη και να μην κατασκευαστούν άλλα. Ακόμη και για ειρηνικούς σκοπούς η πυρηνική ενέργεια είναι επικίνδυνη για σοβαρά ατυχήματα, ιδίως σε σειсмоγενείς περιοχές, όπως η γραμμή που περνάει από την Ελλάδα, την Τουρκία και το Ιράν. Αυτοί που ηγούνται των ΗΠΑ και της Δ. Ευρώπης και με θράσος αυτοαποκαλούνται «διεθνής κοινότητα» θα είχαν το δικαίωμα να ζητούν από το Ιράν να διακόψει το πυρηνικό του πρόγραμμα, μόνον εάν συγχρόνως επέβαλαν στους πυρηνικούς του γείτονες (Ισραήλ και Πακιστάν) ένα πρόγραμμα ταχύτατης καταστροφής των δικών τους πυρηνικών, στην προοπτική καταστροφής όλων των πυρηνικών πάνω στη γη. Από τη στιγμή που αυτό δεν το κάνουν, το Ιράν έχει όχι μόνο δικαίωμα, αλλά υποχρέωση να αποκτήσει πυρηνικά όπλα, για την ασφάλεια τη δική του και των φιλικών του κρατών.

Αμερικανικό αδιέξοδο

Οι προβλέψεις είναι δυσοίωνες για τις ΗΠΑ και το Ισραήλ. Η Ρωσία και η Κίνα, μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, έχουν τεράστια συμφέροντα από τις σχέσεις τους με το Ιράν και δεν πρόκειται να στραφούν εναντίον του. Εάν το Ιράν αποκτήσει τελικά πυρηνικά όπλα, το Ισραήλ θα χάσει το μονοπώλιο και η ιρανική επανάσταση θα βρει πιο εύκολα μιμητές στην περιοχή (όπως το καθεστώς Τσάβες στη Λ. Αμερική). Τα πυρηνικά αποτελούν δύναμη

ανεξαρτησίας. [Τι έγιναν οι λεονταρισμοί του Μπους κατά της Β. Κορέας;] Αν η Ελλάδα είχε πυρηνικά, ποιος θα τολμούσε να την απειλεί;

Επέμβαση στο Ιράν αντίστοιχη του Ιράκ αποκλείεται, γιατί οι Αμερικανοί θα συντριβούν κι αυτό το καταλαβαίνουν ακόμη και οι μικρόνοες της κυβέρνησης Μπους. Έτσι επιχειρούν την εσωτερική υπονόμευση του ιρανικού καθεστώτος, με το πρόσχημα του εκδημοκρατισμού. Πρώτα ενίσχυσαν το **φοιτητικό κίνημα**. Όμως, μόλις έγινε γνωστή η αμερικανική υποστήριξη, το φοιτητικό κίνημα εξαφανίστηκε. Στη συνέχεια προσπάθησαν να στρέψουν τους «μετριοπαθείς» ισλαμιστές εναντίον των «σκληροπυρηνικών». Στις προεδρικές εκλογές, μετά τα αποτελέσματα του 1^{ου} γύρου, το φαβορί ήταν ο προβεβλημένος «μετριοπαθής» και νεόπλουτος **Ραφσαντζανί**. Οι Αμερικανοί εκδήλωσαν την προτίμησή τους σ' αυτόν. Όμως, το αποτέλεσμα ήταν μια συντριπτική νίκη του εκπροσώπου των λαϊκών στρωμάτων **Αχμαντινετζάντ** και επιπλέον ο Ραφσαντζανί αναγκάστηκε να ευθυγραμμιστεί πλήρως με την εξωτερική πολιτική του νέου προέδρου και φυσικά στο ζήτημα του πυρηνικού προγράμματος. Τώρα ενισχύουν το **κουρδικό αυτονομιστικό κίνημα** και συγχρόνως σχεδίασαν την καταστροφή των πυρηνικών εγκαταστάσεων με πλήγματα νέου τύπου πυρηνικών όπλων διαστημικής τεχνολογίας, που το Ιράν δεν μπορεί να αποκρούσει. Τότε όμως απειλείται **γενικευμένη αντιαμερικανική εξέγερση** στην περιοχή, με απρόβλεπτες συνέπειες. Γι' αυτό στην Ουάσινγκτον φαίνεται να επικρατούν ψυχραιμότερες σκέψεις.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Στις 7 Μαΐου έγινε στην **Ηλιούπολη** η πολιτιστική εκδήλωση – συναυλία της νεολαίας του ΑΣΚΕ, με απρόσμενα μεγάλη επιτυχία.

Τα τραγούδια από την ορχήστρα (Γιώργος Κοντοπρίας, Άγγελος Κυριακούδης, Κώστας Περάκης, Άγγελος και Ορέστης Μάνος και Νικόλας Καργόπουλος), οι σύντομες **ομιλίες** (Θοδωρής Καρναβάς για τη νεολαία και Νίκος Καργόπουλος από την Ε.Ε. του ΑΣΚΕ), οι **απαγγελίες**, συνοδευτικές ή αντιστικτικές των τραγουδιών (Πόπη Μπινίκου) και οι **σπαρταριστές συνεντεύξεις** από τη ... δημοσιογράφο (Βιβή Ορφανιώτη) των ... Κ. Μητσοτάκη, Κ. Σημίτη και Ν. Αλέφαντου (Ορέστης Μάνος) προκάλεσαν ενθουσιασμό στην αίθουσα-αμφιθέατρο, όπου υπερτερούσαν οι νέοι, όχι υποχρεωτικά όλοι του ΑΣΚΕ.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε σε επανάληψη παρόμοιων εκδηλώσεων στο προσεχές μέλλον.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Διδακτικό από κάθε άποψη είναι το αποτέλεσμα των βουλευτικών εκλογών στην Ιταλία. Ο «κεντροαριστερός» συνασπισμός του Ρ. Πρόντι (τ. προέδρου της Κομισιόν της Ε.Ε.) κατάφερε με διαφορά μόλις 0,1% να επικρατήσει του μέχρι τώρα πρωθυπουργού Σ. Μπερλουσκόνι.

Τα χαρακτηριστικά του Μπερλουσκόνι είναι γνωστά σε όλους:

Α) Γελιός, όπως φαίνεται από τις δηλώσεις του ότι μόνο ο Μ. Ναπολέων έκανε περισσότερα από αυτόν ή ότι οι Κινέζοι κομμουνιστές βράζουν τα παιδιά τους και τα κάνουν λίπασμα!

Β) Φασιστοειδής, αφού σημαντική συνιστώσα του συνασπισμού του είναι οι νοσταλγοί του Μουσολίνι (η εγγονή του βουλευτής) και έσυρε τη χώρα του στη συμμαχία του Μπους για την εισβολή και κατοχή του Ιράκ.

Γ) Μαφιόζος, αφού είναι συνεχώς κατηγορούμενος στα δικαστήρια για τις σκοτεινές του επιχειρήσεις, οι οποίες στα 12 χρόνια της πολιτικής του καριέρας εξαπλασίασαν την αξία τους (!) και ως πρωθυπουργός τις προστάτεψε με ειδικούς νόμους.

Με τα δεδομένα αυτά, εθεωρείτο βέβαιη η καθαρή ήττα του. Οι δημοσκοπήσεις έδιναν 3-5% διαφορά. Το αποτέλεσμα έφερε ανακούφιση στην Ε.Ε. και τα ελληνικά ΜΜΕ, που όμως δεν έκριναν σκόπιμο να το εξηγήσουν.

Η εξήγηση είναι ότι ο «κεντροαριστερός» συνασπισμός του Πρόντι είναι δεξιότατος. Υποστηρίζει τους γκανγκστερισμούς του Μπους, όχι με τη θρασύτητα του Μπερλουσκόνι, αλλά με τη ... μετριοπάθεια των Γάλλων και των Γερμανών (όπως με ... μετριοπάθεια βομβάρδιζαν τη Γιουγκοσλαβία, τότε που ήταν πάλι στην κυβέρνηση). Στα οικονομικά και κοινωνικά είναι πιο αντιλαϊκός από τον Μπερλουσκόνι.

Η Ε.Ε. κατηγορεί τον Μπερλουσκόνι, επειδή δεν ιδιωτικοποίησε πολλές δημόσιες επιχειρήσεις, αύξησε τις κατώτερες συντάξεις στα 520 ευρώ, έδωσε επίδομα 1000 ευρώ για κάθε νεογέννητο παιδί, υποσχέθηκε κατάργηση του φόρου πρώτης κατοικίας κι έτσι δεν περιόρισε το έλλειμμα και το χρέος. Η «Λίγκα του Βορρά», συνιστώσα του συνασπισμού του, ζήτησε την επαναφορά της λιρέτας.

Ο Πρόντι, εκπρόσωπος των μυστικοσυμβουλίων των επιχειρηματιών της Ε.Ε., υποσχέθηκε ότι θα υπακούει στις εντολές της Ε.Ε. για σκληρή λιτότητα (άλλωστε αυτή την πολιτική ακολούθησε και ως πρόεδρος της Κομισιόν), γι' αυτό τον υποστήριξε σύσσωμο το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, όπως ο πρόεδρος των Ιταλών βιομηχάνων (και της FIAT), και τα δημοσιογραφικά του όργανα, όπως ο

«Εκόνομιστ» και η «Κοριέρε ντε λα Σέρα». Ακόμη και ο Χέλμουτ Κολ, ο επιφανέστερος εκπρόσωπος της ευρωπαϊκής δεξιάς, ταξίδεψε στην Ιταλία, για να υποστηρίξει τον Πρόντι!

Αυτά έχοντας υπόψη τους οι Ιταλοί ψηφοφόροι (που δε μας τα έθεσαν υπόψη τα ελληνικά ΜΜΕ), έφεραν το «ισόπαλο» αποτέλεσμα στις εκλογές. Μένει να καταλάβουν και αυτοί (όπως κι εμείς) ότι ο κατευθυνόμενος δικομματισμός (επιβαλλόμενος και από το ιταλικό εκλογικό σύστημα) και η επιλογή του «μη χείρονος» διαιώνίζουν την πολιτική αθλιότητα και επιδεινώνουν την κατάσταση τους.

ΚΙ ΟΜΩΣ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

... στη Βολιβία, τουλάχιστον

Ο Έβο Μοράλες, τηρώντας τις προεκλογικές του υποσχέσεις, εθνικοποίησε το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο της χώρας του, προς απογοήτευση του διεθνούς κεφαλαίου και του εκ των θεωρητικών του περί παγκοσμιοποίησης κ. **Φουκουγιάμα**, εμπνευστή του «**Τέλους της Ιστορίας**». Η παγκοσμιοποίηση, άλλωστε, ήταν το πρόσημα για την καταλήστευση των πλουτοπαραγωγικών πόρων της Βολιβίας από 20 και πλέον ξένες εταιρίες, όπως η βρετανική British Petroleum, η γαλλική Total, η βραζιλιάνικη Petrobras και η ισπανική Repsol, στις οποίες εν κρυπτώ και αντισυνταγματικά παραχωρήθηκαν τα δικαιώματα εκμετάλλευσης, όπως κατήγγειλε ο ίδιος ο Μοράλες. **Παρ' όλο τον τεράστιο φυσικό πλούτο της χώρας, ο λαός της Βολιβίας είναι από τους φτωχότερους της Λατινικής Αμερικής.**

Τώρα, όλες αυτές οι εταιρίες θα πρέπει να πουλήσουν μέσα σε έξι μήνες τουλάχιστον το 51% των μετοχών τους στο βολιβιανό κράτος, το οποίο θα εκμεταλλεύεται από το 60% ως το 82% του πετρελαίου και του φυσικού αερίου που θα παράγεται. Όλα δείχνουν ότι το παίρνουν απόφαση, για να μην τα χάσουν όλα, παρά τις κραυγές των εντόπων τους, (Wall Street Journal, Economist) περί οργής των ΗΠΑ ή περί εθνικιστικής οικονομικής πολιτικής των ηγετών της Λ. Αμερικής! Η κυβέρνηση των ΗΠΑ βάζει μπροστά την Ε.Ε. να ζητά από τη Βολιβία «διαφανείς κανόνες», που δεν τους ζητούσε όταν αδιαφανώς αναλάμβαναν οι εταιρίες τους δουλειές.

Οι ΗΠΑ έχουν χάσει στην ουσία τον έλεγχο της Λατινικής Αμερικής, καθώς κύμα **σφοδρού αντιαμερικανισμού** κυριαρχεί από τα σύνορα του Τέξας ως την Ανταρκτική. Και αυτός ο Έβο Μοράλες με τις εθνικοποιήσεις του μας θύμιζε ότι υπάρχει ιστορία και για τους λαούς τίποτα δεν είναι γραφτό.